

“Aposte per Alarte: és més ambiciós que cap altre”

Us esperàveu una victòria tan aclaparadora del PP?

—Tan gran, no. L'únic que tenia clar que la derrota de l'esquerra seria tan extraordinària, dins i fora del PP, era Rafa Blasco [conseller de Sanitat], que va anunciar-ho públicament un mes abans.

—**Quan situaríeu l'inici del distanciament de l'esquerra i la societat valenciana que tant es comenta ara?**

—Ací només la dreta, i de manera molt intuïtiva, s'ha adonat que la política de grans esdeveniments dona rèdits. Des que van intentar, ja fa anys, que València fóra la capital europea de la cultura, i fins ara, que acaben de demanar l'organització dels mundials d'atletisme, s'hi han succeït tot de cites. L'esquerra no ha sabut valorar aquest procés, que a més corria paral·lel a una onada de prosperitat. L'ambició nova i estúpida de situar València al bell mig de la història ve d'aquells que ignoren la història de València, però té èxit. Sobretot en el cas de l'immigrant radicat que, a més de tenir-hi feina i un pis, vota. Ja els havien alertat que els pisos perdrien valor i que la construcció s'aturaria.

—**Anar contra la Copa de l'Amèrica o la Fórmula 1 no és contraproduent, fins i tot dins el teu electorat?**

—L'esquerra no pot perdre les credencials, que, si bé varien amb el pas del temps, sempre tenen el caliu permanent de distribuir el benestar. El que no pot ser és que Glòria Marcos [cap de llista del Compromís i coordinadora general d'Esquerra Unida] vulga imposar una moratòria urbanística. És clar que cal repensar l'urbanisme valencià, però no pots dir-ho així! Formula-ho d'una altra manera! A València som molts els qui no volem que mitja ciutat es convertisca en un circuit, però no digueu que hi esteu en contra. S'ha pecat d'una ingenuïtat tremenda, i és que manca contacte amb la realitat.

—**I no hi ha el risc que l'esquerra s'acoste perillosament a la dreta?**

J. J. Pérez Benlloch, una de les veus més respectades del País Valencià, va viure de prop la creació del PSPV, i en demana una renovació a fons.

A l'esquerra autòctona, diu, “li sobra ingenuïtat i li manca talent”.

—La història política és un seguit d'aproximacions, principalment de la dreta cap a l'esquerra. Crec que l'esquerra ha d'assimilar iniciatives de la dreta. Algunes coses no ha de rebutjar-les perquè sí, i algunes altres ha d'assimilar-les. No pot negar-se, per exemple, que València entre a la gran xarxa d'esdeveniments. Per què dimoni l'esquerra s'omple la boca amb allò de “s'ha acabat el turisme de sol i platja”?

—**Els joves són el sector més procliu a caure seduït per la política de grans esdeveniments que defensa el PP?**

—Fa anys que hi ha una neutralització de la instrucció política i que els joves no voten esquerra pel fet de ser-ho; són més aviat conservadors o abstencionistes. A les aules ningú no parla de la divisió del PP ni dels casos de corrupció. Hi ha una onada de despolitització.

—**El 2003, la suma de PSPV-PSOE, EUPV i Bloc va quedar a 3.876 vots del PP, i enguany, a 241.570. Es pot capgirar aquesta distància en només quatre anys?**

—És reversible en bona part, però no plenament. No hi ha tan sols uns pocs motius que expliquen aquesta solside, n'hi ha bastants. Un n'ha estat la falta d'adoneïtat dels líders, cosa que ara és

fàcil de dir. Potser és que no hi havia més possibilitats. A més, estaven convençuts que guanyarien. I encara pitjor: en alguns llocs, veien tan clar que guanyarien per pura inèrcia que han fet unes campanyes anodines, com és el cas d'Elx, Torrent o Paterna, victòries cantades que han dut a la desmobilització de l'esquerra, tot començant pels líders. D'una altra banda, hem d'acceptar com a positiva la creació del Compromís, però els faig un retret: per què no s'ha estès a escala municipal, pertot arreu? Per què la senyora Glòria Marcos i segurament part del partit comunista hi han tingut tantes reserves? M'ha semblat calamitós, això. O el fem o no el fem, el pacte! Cal acabar la fragmentació de l'esquerra, que té la capacitat de recuperar molt de terreny els quatre anys vinents, si bé serà igualment impossible, el 2011, desallotjar de l'Ajuntament de València la senyora Rita Barberà. Al govern valencià, el president Camps podria prescindir ara de grans cervells i no passaria res. És molt difícil d'afrontar, això. Els partits polítics han d'assumir que la renovació ha de ser permanent.

—**No ho deveu pas dir per Joan Ignasi Pla...**

—Si mirem l'estat major del PSPV, l'únic positiu és que ja no es barallen. Fora d'això... hi ha talent? Que l'hi busque Diògenes, a veure si n'hi troba!

—**La gent del carrer es fa un fart de dir que Pla no té carisma, els seus votants ho diuen, ell mateix ho reconeix... Avui dia poden guanyar-se unes eleccions sense tenir-ne, de carisma?**

—En això del carisma hi ha molt de feixisme, molt. Qui en té, al Consell, del president cap avall? En pot tenir Rafa Blasco, que és un tros d'història impressionant; ha fet i desfet a la Ribera, amb Joan Lerma... Ara bé, quin carisma pot tenir Gema Amor o tants i tants? Potser Ricard Pérez Casado [ex-alcalde de València], però va desaparèixer, i de quina manera... És cert, en qualsevol cas, que Pla no enganxa, que és *sonso*, i que Glòria Marcos no pot anar a fer un discurs amb un ponxo mexicà. Vivim en la societat de la imatge!

—**Pel que veig, tampoc no li deuen haver agradat els cartells de Pla.**

—En absolut! I encara dic més: tots sabem que Carmen Alborch no tenia cap substitut, que era la persona adient per a optar a l'alcaldia de València pel PSOE.

Ara bé, aquells que fa molts anys que observem la política valenciana, sabem que Alborch mai no ha fet res. Res! Va ser directora de l'IVAM i directora general de Cultura de la Generalitat, però no se li coneix que fera res. Carmen Alborch ha estat un gran ornament per a la política, però no tenia res a fer contra el poder geològic que és Rita Barberà. "Yo pienso que se puede hacer mejor, porque..." Mireu, aquesta dona vol els campionats del món d'atletisme, vol això i això altre, ho té molt més clar. Jo hauria deixat que es presentara Rafa Rubio [secretari general dels socialistes al cap i casal], que coneix la ciutat i les trampes que ha fet el PP.

—Segons molts ciutadans, el govern de Zapatero menysté el País Valencià. Alguns, de fet, votants socialistes. Què hi pot fer, el PSPV-PSOE?

—El PP té agafada l'esquerra pels collons. La hi té ben lligada. Els moviments de l'esquerra són tan previsibles que el PP, un especialista en la persuasió, no els deixa dur la iniciativa. El victimisme és la gran jugada d'aquest país. Si abandona el victimisme, se li acaba el discurs. Veient això, el PSOE no ha tingut el coratge d'afermar-se en dues o tres idees de l'esquerra, caiga qui caiga. Per exemple, l'aigua: cal dir obertament que, d'aigua de l'Ebre, mai no n'hi haurà. Ens hem begut el Segura, ens hem begut el Xúquer, ens hem begut el Túria, i ara l'Ebre, també? Hem de fer com els israelians, dessalar aigua! El PSOE no ha fet pedagogia, en aquest camp: mireu, estem disposats a considerar totes les possibilitats, totes, tret d'aquelles que no es poden considerar. No, al PSOE no se li va acudir res més que proposar un rierol que enllaçara l'Ebre i el nord de Castelló. Ja l'has fotuda! Has obert una escletxa. Per què no n'hi ha d'arribar, també, al Baix Segura?

—Comentàveu abans la necessitat de renovar les cúpules dels partits. Ha de ser una neteja total, que no hi quede ni rastre del passat?

—Sí, una gran neteja. Jo em pregunte, a més, qui ha de venir, ara? Jo aposte per Jorge Alarte, l'alcalde d'Alaquàs. És més ambiciós que cap altre.

—Tot sovint, postular-se de manera molt oberta és contraproduent...

—Sí, sempre ho és. Però si no dius "sóc ací" ningú no és recorda de tu.

—No és ni diputat.

—Ja s'ha encarregat Pla que no ho siga,

però igualment, jo crec que és l'home. Afortunadament ja no pesen tant les famílies, però ha estat una mica patètic que Lerma o Ciprià Ciscar donen l'opinió. Ciscar ha estat el cap del programa. Quin control n'ha fet? El dia que van presentar el programa, ni hi era. I això que ara, vist amb perspectiva, la colla que procedia de la universitat —Segundo Bru, Andrés García Reche, Joan Romero...— era ben brillant. Jo, al seu moment, deia que eren uns tararots, però, comparats amb els d'ara, tots m'evocuen Churchill.

—Dieu que no pesen tant les famílies. Penseu que el procés de renovació no serà traumàtic?

—Són massa recents en la memòria les disputes passades perquè ara puguen repetir-se.

—A l'esquerra dels socialistes, el panorama no és gaire més encoratjador.

—És un espai molt fragmentat que pot representar un 10% de la ciutadania. No pot ser, però, que hi hagen tres partits ecologistes. Això passa per culpa dels personalismes. O el partit comunista, que vol manipular-ho tot. Esquerra Unida i el Bloc han de continuar treballant en la línia del Compromís, malgrat tot.

—Veieu factible una mena d'Iniciativa pel País Valencià?

—En política, allò possible és allò necessari.

—Quines altres qüestions haurien de canviar, en la nova etapa que s'obre?

—L'esquerra ha d'eixir dels organismes corporatius de RTVV, ha d'anar-se'n, del consell d'administració de Canal 9. No s'hi solidaritzen, però en beneeixen els pressupostos, els déficits, la política informativa... Cal lluitar des de dins de les institucions, però arriba un moment en què, mireu, m'esteu aixecant la camisa i m'esteu dient que la meua funció al consell és fer un simple control administratiu. És miserable, però no han marxat perquè hi ha unes remuneracions. Si ho hagueren fet, s'hauria visualitzat la condició d'instrument feixistitzat pel PP. No se'n van, de tant en tant, de les Corts? Doncs que facen igual! Passa que hi ha viatges, nòmimes, regals...

—Ja acabem. L'esquerra valenciana, primer de tot, ha d'acceptar que viu en una societat conservadora?

—El País Valencià no és més dretà, sinó que és més ric. I que aquesta riquesa tinga peus de fang, al poble sobirà tant li fa. A la gent, li importa que els pisos no perden valor. Estan endeutats fins a les pestanyes! L'esquerra ho té magre: ha de trobar un discurs i unes credencials diferenciadores. Cal fer pedagogia i una mica de demagògia, cosa que és inevitable en política. Si l'esquerra és incapaç de trobar un discurs que genere expectatives, mai no eixirà escollida.

Victor Maceda